

ქუთაისის საქალაქო სასამართლო

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

28

თებერვალი

2020

წელი

ქუთაისი

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს
მოსამართლე თათია გოგოლაური
სხდომის მდივანი დავით აბაშიძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნ---- ზ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული: ა----- ა-----

მამის სახელი: კ-----

დაბადებული: 0----- წელი

პირადი ნომერი: 4-----

მოქალაქეობა: საქართველო

ნასამართლეობა: არ მქონე

მცხოვრები: ქუთაისი, ა-----

ადვოკატი - მ--- ლ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტები და საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ორი პირის მიმართ; ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ;

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

1. 2019 წლის 12 სექტემბერს, დაახლოებით 20:30 საათზე, ქ. ქუთაისში ა-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში ა----- ა----- თავის
მეუღლეს, თ----- ფ-----, არასრულწლოვანი შვილის - თ----- ა-----
ს თანდასწრებით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ: ხელი დაარტყა
მკლავის არეში, რის შედეგადაც თ----- ფ----- განიცადა ფიზიკური
ტკივილი; ა----- ა----- ასევე ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა თავის
შვილს - თ----- ა-----, კერძოდ: ხელი დაარტყა სახის არეში, რის
შედეგადაც თ----- ა----- განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. 2019 წლის 14 სექტემბერს, დაახლოებით 18:30 საათზე, ქ. ქუთაისში ა-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში ა----- ა----- თავის
მეუღლეს, თ----- ფ-----, არასრულწლოვანი შვილის - თ----- ა-----
ს თანდასწრებით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ: ხელი დაარტყა
სახისა და მხრის არეში, რის შედეგადაც თ----- ფ----- განიცადა
ფიზიკური ტკივილი.

2. სასამართლომ დაადგინა:

1. 2019 წლის 12 სექტემბერს, დაახლოებით 20:30 საათზე, ქ. ქუთაისში ა-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში ა----- ა----- თავის
მეუღლეს, თ----- ფ----- მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ:
ხელი დაარტყა მკლავის არეში, რის შედეგადაც თ----- ფ-----
განიცადა ფიზიკური ტკივილი; ა----- ა----- ასევე ფიზიკური
შეურაცხყოფა მიაყენა თავის შვილს - თ----- ა-----, კერძოდ: ხელი
დაარტყა სახის არეში, რის შედეგადაც თ----- ა----- განიცადა
ფიზიკური ტკივილი.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით
ვერ ვპოვა დადასტურება ა----- ა-----ს მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹
მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2019 წლის 12 სექტემბრის ეპიზოდი)
გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენამ; ბრალდების მხარის მიერ ვერ
იქნა წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა
სტანდარტით დაადასტურებდა, რომ ა----- ა-----ს მიერ ოჯახის სხვა
წევრის მიმართ ძალადობა განხორციელდა **არასრულწლოვნის**
თანდასწრებით.

2. 2019 წლის 14 სექტემბერს, დაახლოებით 18:30 საათზე, ქ. ქუთაისში ა-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში ა----- ა----- თავის
მეუღლეს, თ----- ფ-----, არასრულწლოვანი შვილის თ----- ა-----ს
თანდასწრებით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ: ხელი დაარტყა
სახისა და მხრის არეში, რის შედეგადაც თ----- ფ----- განიცადა
ფიზიკური ტკივილი.

3. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ, მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა საქმე და
მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ გარდა **ბრალდებულ ა----- ა-----ს**
აღიარებისა, სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა (დაზარალებულ თ----- ა-----ს გამოკითხვის ოქმი,
დაზარალებულ თ----- ფ----- ჩვენება, დაკავების ოქმი, შემაკავებელი
ორდერის მასალები, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნები და საქმეში
არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა) ერთობლიობა ა----- ა-----ს
**საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „გ“
ქვეპუნქტებით და საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის
„ბ“ ქვეპუნქტით** დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი
განაჩენის გამოტანისათვის.

საქართველოს სსკ-ის მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი
უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და
დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს
მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულებების შეფასების დროს
წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი
წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

საქართველოს სსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით
პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ
შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს ერთმანეთთან შეთანხმებული,
მტკიცებულებებს შორის უნდა არსებობდეს შინაარსობრივი კავშირი, უნდა
იყოს აშკარა, ანუ ერთმანეთთან შეთანხმებული მტკიცებულებები აშკარად
უნდა ადასტურებდნენ რაიმე ფაქტს ან გარემოებას და მათში ეჭვის შეტანის
გონივრული საფუძველი არ უნდა არსებობდეს. მტკიცებულებათა
ერთობლიობა პირდაპირ და ცალსახად უნდა ადგენდეს ფაქტებს და პირის
ბრალეულობას, სწორედ ამ პირის მიერ დანაშაულის ჩადენის, მოტივს,
მიზანს, განზრახვას და ა.შ. გარდა ამისა, მტკიცებულებათა ერთობლიობა
უნდა იყო დამაჯერებელი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და
უტყუარი მტკიცებულებები უნდა იყოს დამაჯერებელი ობიექტური,

ნეიტრალური პირისათვის, რათა ეს პირი დარწმუნდეს სწორედ ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენაში. დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ არ უნდა იწვევდეს რაიმე გონივრულ ეჭვს ან ვარაუდს. მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებსა და გარემოებებს, არ უნდა ბადებდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩადენის ფაქტობრივ გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გონივრულ კითხვებს გააჩენს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ.

სასამართლო სხდომაზე მტკიცებულებები (გარდა დაზარალებულ თ----- ფ----- ჩვენებისა) არ გამოკვლეულა, ვინაიდან ისინი მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ოჯახის წევრის ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, პატივი და ღირსება, მათი უფლება იცხოვრონ მშვიდ გარემოში. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი. მაკვალიფიცირებელი გარემოებებია ქმედების ჩადენა წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ; არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ და ორი ან მეტი პირის მიმართ.

ა----- ა-----ს მიმართ წარდგენილი ბრალდება, რომ მან ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვნის მიმართ, ორი პირის მიმართ (2019 წლის 12 სექტემბრის ეპიზოდი) დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით და ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც

ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ (2019 წლის 14 სექტემბრის ეპიზოდი), დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, დადასტურებულია საქმეში წარმოდგენილი გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობით.

რაც შეეხება ა----- ა-----ს მიერ, ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობის ჩადენას არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ (2019 წლის 12 სექტემბრის ეპიზოდი), სასამართლო უთითებს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით აღნიშნული ვერ დადასტურდა;

სასამართლო განმარტავს, რომ მიუხედავად ბრალდებულ ა----- ა-----ს მიერ წარდგენილი ბრალდების აღიარებისა, ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი არათუ უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, არამედ ვერცერთი მტკიცებულება იმის თაობაზე, რომ 2019 წლის 12 სექტემბერს, დაახლოებით 20:30 საათზე, ქ. ქუთაისში ა----- — მდებარე საცხოვრებელ სახლში ა----- ა-----ს მიერ მეუღლის თ----- ფ----- ————— მიმართ ფიზიკური შეურაცხყოფის მიყენებას ესწრებოდა **არასრულწლოვანი შვილი თ----- ა-----**, აღნიშნულიდან გამომდინარე **ა----- ა----- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2019 წლის 12 სექტემბრის ეპიზოდი)** წარდგენილ ბრალდებაში უნდა გამართლდეს.

4. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი

მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ ა--- -- ა-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას. კერძოდ: ა----- ა----- აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, მტკიცებულებები გახადა უდავოდ, ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, არაა ნასამართლევი, აღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ასევე მოხდება დამნაშავის რესოციალიზაცია.

სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ ბრალდებული აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, არ არის ნასამართლევი და ბრალად ედება ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულების ჩადენა, შესაბამისად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მის მიმართ საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად, დანაშაულთა ერთობლიობით დანიშნული სასჯელის **2 (ორი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთის,**

პირობითად ჩათვლა 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით, იქნება დანაშაულის ადეკვატური და პროპორციული, რათა ბრალდებულმა გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედებები და გამოიტანოს სათანადო დასკვნები.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 21-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-280-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ა----- ა----- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2019 წლის 12 სექტემბრის ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში გამართლდეს.

ა----- ა----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით - თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით** დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით დანიშნული სასჯელი და **საბოლოოდ**, დანაშაულთა ერთობლიობით **ა----- ა-----** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით**, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, **2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით**.

ა----- ა-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

ა----- ა----- სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალის პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2019 წლის 14 სექტემბრიდან - 2019 წლის 11 ნოემბრის ჩათვლით.

საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების საფუძველზე, მსჯავრდებულ **ა----- ა-----** დაეკისროს მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო კონტროლი მის ყოფაქცევაზე დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულ ორგანოს - პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, ნივთმტკიცებად ცნობილი:

CD დისკი, შსს საინფორმაციო ცენტრ 112-ის აუდიო ჩანაწერით - **შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.**

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქ. №32), სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

**მოსამართლე:
გოგოლაური**

თათია